

عناصر ساختمان پایدار و بررسی نقش انرژی خورشیدی در معماری پایدار

ایمانه باقری^{۱*}، دکتر محمدرضا بمانیان^۲، دکتر هادی کشمیری^۳

^۱ ایمانه باقری، کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات بروجرد، گروه معماری و شهرسازی، بروجرد ایران.

پست الکترونیکی: imaneh_b@yahoo.com ()

^۲ دکتر محمدرضا بمانیان، دانشیار دانشکده هنر و معماری دانشگاه تربیت مدرس.

پست الکترونیکی: bemanian@modares.ac.ir

^۳ دکتر هادی کشمیری، استادیار دانشکده هنر و معماری دانشگاه آزاد شیراز.

پست الکترونیکی: keshmirihadi@yahoo.com

چکیده:

طبق گزارش سایت خبری تحلیلی پارس، مصرف انرژی در کشور ما پنج برابر سایر کشورهای صنعتی دنیا است و ما از این نظر غیر استاندارد هستیم، لذا باید سعی شود در طراحی بناها حتی الامکان این مصرف طبق اقلیم و دیگر فاکتورهای طراحی به حداقل کاهش یابد. لذا طراحی بر مبنای اصول معماری پایدار با توجه به زمینه‌گرایی فرهنگی، کالبدی و بومی از ضروریات می‌باشد. معماری پایدار یا معماری محیطی، طراحی و ساخت بر اساس ملاحظات محیطی، و با استفاده از مصالح بومی و محلی می‌باشد. معماری پایدار - که در واقع زیرمجموعه طراحی پایدار است - را شاید بتوان یکی از جریان‌های مهم معاصر به حساب آورد که عکس‌العملی منطقی در برابر مسایل و مشکلات عصر صنعت به شمار می‌رود. برای مثال، ۵۰ درصد از ذخایر سوختی در ساختمان‌ها مصرف می‌شود که این به نوبه خود منجر به بحران‌های زیست محیطی شده و خواهد شد. بنابراین، ضرورت ایجاد و توسعه هرچه بیشتر مقوله پایداری در معماری بخوبی قابل مشاهده است. لذا سوال اصلی پژوهش حول این محور می‌باشد که چگونه می‌توان با الگو قرار دادن معماری پایدار، ساختمانی طراحی نمود که باعث صرفه‌جویی در منابع انرژی و حفظ محیط زیست و بقای نسل آینده گردد؟

روش تحقیق از نوع توصیفی- تحلیلی و با استفاده از تکنیک اسنادی می‌باشد. پژوهش از نوع تحقیق توسعه‌ای با رویکرد استراتژیک می‌باشد. بیان اصول طراحی پایدار از نتایج پژوهش می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: معماری پایدار، ساختمان پایدار، توسعه پایدار، انرژی خورشیدی، بام سبز